

Information från kommittémöte för säljfrämjande åtgärder den 3 mars 2015

Sammanfattning:

- Kommissionens gick igenom medlemsstaternas kommentar på sitt första utkast till genomförande akt med tillämpningsregler för säljfrämjande åtgärder.
- Medlemsstaterna hade mest synpunkter på hur varumärken och ursprung ska få lyftas fram i säljfrämjande program.

Från Sverige deltog Claes Renström, Jordbruksverket, på mötet.

1. Diskussion om kommissionens utkast på genomförande akter till Europaparlamentets och Rådets förordning (EU) nr 1144/2015

Artikel 2 Synlighet av ursprung

Bakgrund

I artikeln refereras till grundförordningen (EU) 1144/2014 art 4.2 a-b som förskriver att på EU-marknaden måste det nationella ursprunget underordnas unionsbudskapet medan när produkterna säljs utanför EU kan ursprunget lyftas fram lika mycket som unionsbudskapet. För produkter med GU (geografisk ursprungsmärkning) och från de s.k. yttersta randområdena kan ett regionalt ursprung lyftas fram utan restriktioner. När det gäller produkter med kvalitetsordningar enligt 1305/2013 kan produkternas specifika ursprung lyftas fram om de samtidigt uppfyller kraven enligt 1144/2014 art. 4.2 a-b. Bilder, färger, symboler eller musik ska inte ta uppmärksamhet från unionsbudskapet. För att bedöma att ursprunget inte lyfts fram för mycket ska hela unionsbudskapet vägas samman och ställas mot hur det nationella ursprunget lyfts fram. På den inre marknaden ska ursprung endast kunna nämnas i visuell media och inte i ljudmedia.

Information

Kommissionen inledde med att flera medlemsstater önskat att regionalt ursprung ska vara möjligt att lyfta fram. Kommissionen menade att detta inte ska vara möjligt däremot funderar kommissionen på om transnationella regioner ska kunna lyftas fram. Kommissionen gav som exempel medelhavsursprung eller skandinaviskt ursprung. Kommissionen ska återkomma med en lista på sådana områden. Kommissionen kommer lägga ansvaret på de som söker stödet att de ska följa riktlinjerna för ursprung.

Artikel 3 Synlighet av varumärken

Bakgrund

Den förslagsställande organisationen ska bland annat:

- motivera varför omnämmandet av varumärken är nödvändigt för att nå målen i kampanjen,
- styrka att alla deltagare i kampanjen får visa sina varumärken lika mycket,
- försäkra sig om att varumärkena finns i en ”banner” som maximalt upptar fem procent av ytan av informationsmaterialet och att varumärken endast nämns i visuell media. Undantag finns för produkter med GU-märkning, från de yttersta randområdena, ekologiska produkter och produkter enligt kvalitetsordningarna.

Artikel 4 Antal varumärken som ska visas

Bakgrund

Minst 10 varumärken ska visas i en kampanj. Undantag från denna huvudregel kan fås om det är mindre än 10 varumärken inom landet/länderna/programmet. Om det är mindre än 10 varumärken ska ytan till ”bannern” minska proportionellt.

Diskussion

Kommissionen påpekade att varumärken bara kan omnämnas vid vissa särskilda säljaktiviteter såsom mässor, demonstration och smakprovningar.

Kommission delgav att medlemsstaternas synpunkter handlade om att minst tio varumärken är för mycket och nivån på fem procent är för liten. Förslag finns på att om det är flera än tio varumärken ska grundytan som kan tas upp 5 procent ökas proportionellt. Kollektiva varumärken ska inte undantas.

En medlemsstat vill att ”banners” yta skulle kunna uppgå till 20-25 procent och det skulle räcka med minst fem stycken varumärken. Kommissionen menade att med en sådan ökning för ”bannern” så tar varumärkena för stor plats och det är inte enligt grundförordningen.

En medlemsstat tog upp frågan hur kollektiva varumärken ska hanteras. Kommissionen sa att dessa ska hanteras på samma sätt som vanliga varumärken.

En medlemsstat påpekade att det vore möjligt att lyfta fram varumärken i alla typer av säljaktiviteter. Kommissionen menar att tolkningen av artikel 3 och 4 ska analyseras igen.

En medlemsstat menade med fem procents storlek på ”bannern” så syns varumärkena inte.

En medlemsstat vill hellre se att ”bannern” med varumärken kan uppta mellan fem och tio procent av budskapet.

En medlemsstat frågade om skrivningarna om varumärken omfattar både enskilda varumärken för en produkt och varumärket för företaget. Kommissionen att reglerna om varumärken gäller för bägge typerna.

En medlemsstat menade att ”banners” storlek på fem procent är för lågt och borde dubblas till tio procent.

En medlemsstat kunde tänka sig en flexibilitet på storleken på ”bannern” på mellan fem och tio procent beroende på antalet varumärken.

En medlemsstat ansåg det positivt att det nya regelverket gör det möjligt att lyfta fram varumärken. Medlemsstaten stödde ett tidigare inlägg med att fem procent är för lågt för ”banners” yta och borde dubblas till tio procent samt att fem procent borde vara ett minimum.

En medlemsstat menade att tio stycken varumärken är för mycket istället borde högst fem stycken varumärken gälla för små medlemsstater/branscher.

Två medlemsstater ansåg att regelverket borde vara flexibelt t.ex. om det är mer än tio stycken varumärken så skulle det i program, i länder utanför EU, vara möjligt med en ”banner” yta på 20 procent.

Kommissionen ska fundera på ett kompromissförslag där kanske en större yta för ”bannern” kan vara möjligt om det är fler än t.ex. tio varumärken i ett program.

Artikel 5 Genomförandet för de förslagställande enheterna

Bakgrund

De förslagställande enheterna ska kunna genomföra vissa delar av ett program själva. Kraven liknar de som finns den nu gällande förordningen (artikel 13): minst fem års erfarenhet och att kostnaderna är normala.

Diskussion

Kommissionen tog upp att det är en större flexibilitet i det föreslagna regelverket med skrivningen ”vissa delar” och inte fixerat som förut till 50 procent.

En medlemsstat menade att fem års erfarenhet var för lång tid det borde räcka att förslagställande organisation ”har erfarenhet”. En medlemsstat menade att ”annan erfarenhet” kunde vara viktigt. Kommissionen avslutade med att det finns så mycket pengar i stödet krävs det oftast gedigen erfarenhet.

Artikel 6 Ingående av avtal

Bakgrund

Denna artikel kommer huvudsakligen från artikel 16 i den gällande tillämpningsförordningen (EU) nr 501/2008. Nytt är stycke 2 i paragraf 1 som pekar ut s.k. enkla program som skickas in från flera förslagsställande organisationer. Där ska en ”koordinator” utses. Nytt är också stycke 2 i paragraf

2 som säger att programmet kan inledas månaden efter att kontraktet är underskrivet. Starten på programmet kan skjutas upp med upp till sex månader om det är säsonsprodukter.

Diskussion

Två medlemsstater önskade en längre tid gräns än 90 dagar.

Kommissionen pekade på att om den förslagsställande enheten inte följer reglerna för ingående av avtal så kan man stängas av för kommande ansökningsomgångar.

Artikel 7 Skyldigheter med hänsyn till information och uppgifter

Bakgrund

En artikel som förtydligar att den förslagställande enheten och genomförande organet ska hålla informationen om programmet uppdaterat. Precisering finns för verkliga kostnader och s.k. flat rate kostnader.

Diskussion

Kommissionen menade att det i praktiken blir en delade styrning mellan medlemsstaten och aktören.

Artikel 8 Metoder för förskottsbetalning

Bakgrund

Denna artikel kommer huvudsakligen från artikel 17 i den gällande tillämpningsförfordningen (EU) nr 501/2008. Medfinansieringen från EU har ökat i det nya regelverket (+ ca 30 procentenheter). I förslaget minskar förskottet från 30 procent av EU:s medfinansiering till 20 procent.

Diskussion

Ingen diskussion.

Artikel 9 Mellanliggande betalningar

Bakgrund

Denna artikel kommer huvudsakligen från artikel 18 i den gällande tillämpningsförfordningen (EU) nr 501/2008. I denna artikel har man förtydligat vad interimrapporten ska innehålla: en finansiell rapport, en teknisk rapport och en kontroll rapport. Slutligen föreslås att de mellanliggande betalningarna och förskotten inte ska överstiga 90 procent av EU bidraget (tidigare 80 procent).

Diskussion

Kommissionen menade att artikeln innebär en klar förenkling där ett flertal rapporter/utbetalningar per år inte längre behövs och inte heller faktura kopior samt andra stödjande dokument. Istället blir det bland annat en teknisk rapport som ska beskriva vilka av aktiviteterna som genomförts.

Ett flertal medlemsstater tyckte att 60 dagar är för kort tid för att genomföra utbetalningen. Kommissionen påpekade att gränsen idag är 30 dagar.

Artikel 10 Slutbetalning

Bakgrund

Denna artikel kommer delvis från artikel 19 i den gällande tillämpningsförfordningen (EU) nr 501/2008. Det är tydligare än tidigare redovisat hur den ekonomiska sammanställningen ska se ut. Artikeln avslutas med en nyhet att utvärderingsresultaten gentemot påverkansindikatorerna (finns bilagan i förslaget) också ska finnas med.

Diskussion

Kommissionen påpekade att slutbetalningen ska göras inom 60 dagar från det att allt underlag finns inne. Tre medlemsstater tyckte att 60 dagar är för kort. En medlemsstat ville ha sex månader.

En medlemsstat var i huvudsak nöjd med förslaget dock inte hur säkerheter och kvartalsbetalningar ska hanteras.

En medlemsstat menade att medlemsstaterna borde få bestämma om det kan ske två utbetalningar per år.

Fyra medlemsstater menade att systemet med kvartalsbetalningar fungerar bra.

Kommissionen menade att man i förslaget behållit bra delar och tagit bort saker som inte behövs. Kommissionen menade att det blir mera kontroll innan utbetalning. Kommissionen avslutade med att ta upp medlemsstaternas synpunkter på tidsgränsen 60 dagar. Kommissionen menade att 60 dagar ska vara möjligt men en justering till sex månader är inte aktuellt.

Artikel 11 Medlemsstatens betalningar*Bakgrund*

Denna artikel kommer huvudsakligen från artikel 20 i den gällande tillämpningsförfordningen (EU) nr 501/2008. Utbetalningarna ska ske inom 60 dagar ingen ändring från tidigare regelverk.

Diskussion

Ingen diskussion.

Artikel 12 Stopp för inte berättigade kostnader och återbetalning av felaktiga utbetalningar*Bakgrund*

Medlemsstaten ska inte acceptera några kostnader som inte berättigade. Den förslagställande enheten ska återbetala felaktigt utbetalda belopp.

Diskussion

Ingen diskussion

Artikel 13 Administrativa kontroller av de enkla programmen utförda av medlemsstaterna*Bakgrund*

Denna artikel föreskriver att medlemsstaterna ska göra administrativa kontroller av utbetalningar för de enkla programmen enligt artikel 4 i kommissionens förslag till delegerade akter.

Diskussion

Ingen diskussion

Artikel 14 Fysiska kontroller av de enkla programmen av medlemsstaterna*Bakgrund*

Medlemsstaterna ska med hjälp en riskanalys välja ut enkla program för fysiska kontroller. Under tiden ett program löper (mellan 1-3 år) ska dock åtminstone en kontroll genomföras. Bland annat ska det kontrolleras att förbud mot dubbel finansiering efterlevs och att medfinansieringen från den förslagsställande organisationen är korrekt.

Diskussion

Ingen diskussion

Artikel 15 Dokument för enkla programmen som ska skickas till kommissionen*Bakgrund*

Denna artikel kommer huvudsakligen från artikel 22 i den gällande tillämpningsförfordningen (EU) nr 501/2008. Skillnaden är huvudsakligen den att de enkla programmen pekas ut. Tidigare fanns inte det begreppet.

Diskussion

Inga synpunkter.

Artikel 16 Gemensamma prestationsindikatorer*Bakgrund*

I bilaga 1 i detta utkast finns en lista med förslag på prestationsindikatorer för att skapa en gemensam ram för utvärdering av åtgärdernas effekter (art 25 i 1144/2014).

Information

Kommissionen påpekade att bilagan inte är en uttömmande lista.

Artikel 17 I kraftträdande*Bakgrund*

Förordningen ska träda i kraft tre dagar efter den är publicerade i EUT.

Diskussion

Ingen diskussion

Kommissionen ville ha skriftliga synpunkter senast 13 mars.

Nästa möte planeras till 27 mars.